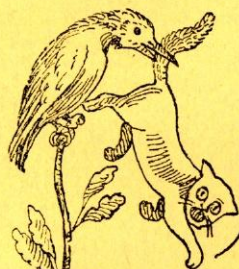

licul

Humor și satiră

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

O reprivire lipsită de respect asupra activității sinódelor gr. or. din metropolia Marelui Miron în anul lui Tisza 1886.

I. Sinodul archidieceșan.

Acest sinod a durat 2 zile, și activitatea lui se deosebește de a lui Dumneșeu simplu prin aceea, că Dumneșeu în 6 zile a făcut lumea din nimica, până-când sinodul archidieceșan, în de două-ori atâta timp, a făcut nimica. Cine a cetit conclusele sinodului archidieceșan publicate în diferite țiare și, de disperațiune, n'a trecut la sfânta Unire, sau la altă confusiune, acela, dacă se mai mândrește cu constituțiunea bisericeii gr. or., numai într'un balamuc își mai póte afla mântuirea sufletească.

Singur două chestiuni de eminentă însēmăntate pentru binele public al bisericeii s'au tractat în tot decursul sinodului archidieceșan. Prima chestiune a fost regulamentul pentru diurnele asesorilor consistoriali, și de ci înainte asesorii noștrii consistoriali, prelângă vechiul us de a trage acelor indiviși, în ale căror afaceri se esmit, pelea preste urechi, vor mai trage și din fondurile comune diurne de 5 fl. A două chestiune, sulevată de Dr. Moga: „Ca membrii

sinodali cu locuința în Sibiu, se se mulțamească cu aceea, că eo ipso nu fac nimica pentru binele comun al bisericii, și se nu mai pretindă și 3 fl. la Ți⁶ — fără îndoială, cea mai însemnată dintre toate câte s'au sulevat dela introducerea ametelei noastre constituționale până aȚi — durere nu s'a primit. Asta pôte chiar și din motivul, nu cumva Dr. Moga, încurajat de succes, se pretindă, ca sfinții Părinți sinodali se restituie bisericii toate păralele, ce, dela introducerea sinodalității noastre încoci, le-au consumat furând lui Dumnezeu timpul.

Restul concluseror sinodului nostru archidiecesan sună așa: „Se ia spre știință și consistorul se îndrumă“, până-când recte ar' trebui se sune: „Metropolitului Miron i se ia mitra de pe cap, și consistoriului archidiecesan i se dă drumul!“

II. Sinodul Drăguței, Cluj

Cătu-i Drăguța de bătrână, ea tot iubește pe Mufti-Pașa, și unde-i iubirea la mijloc, acolo trebile se fac fără mult sgomot.

Est mod se esplică scurta durată a sinódelor din Caransebeș, pe cari Göthe le-ar numi: Constitutionelle Eintagsfliegen gr. or. Confession, sau pe românește: Vorba multă-i sărăcia omului!

Ca și-n anii trecuți, așa și-n estan, în sinodul Drăguței nu s'a făcut multă vorbă. Drăguța, ce face, face scurt. Singur viața-i, pentru aspirațiunile lui Mufti-Pașa, și a altor mofturi călugărești, s'ar părea nițal prea lungă!

Și ce lipsă-i acolo de multe vorbe, unde cifrele vorbesc. Unde într'o diecesă, din 17 de mii fluturi dualistici preliminari de sinodul trecut, se zidește o reședință diecesană în valóre de 20,645 fl. 75 cr. și unde, fără neci un preliminar sinodal, se înființază o tipografie în valóre de

14,671 fl. 75 cr., acolo chiar și transgressiunile de buget ale ministrilor din Ungaria dispar, ca și chisălița în cele șapte ape.

Unde convenția episcopescă, decând se încasează prin epitropia diecesană, arată o restanță neobicinuită în acele timpuri, când Draguța-și presta servițiile percepționale, în suma de 5766 fl. 60 cr. acolo ori-care supus sufletesc din diecesa Caranșebeșului trebuie să se închine talentelor de executor de dare ale Drăguței.

Unde populațiunea în anul Drăguței 1885 a crescut cu 1434 de suflete, botezații au întrecut pe cei nebotezați cu 4144 suflete, ear' cei-ce trăiesc în pat neligiuit au întrecut pe cei de asemenea lor din anul premergător cu 1010 perechi, acolo ori-care ortodox de confesiunea morală esclamă: „Mein Liebchen, was willst du noch mehr“ sau pe românește: Dragostile nu se fac, neci din mere, neci din pere, ci din dește cu inele și din buze subțirele!

Singur una nu s'a chiarificat destul în sinodul Drăguței, și adecă: Dacă acei 32 de indiviși, cari, dela religiuni străine, au trecut la religiunea gr. or. trăiesc în concubinată, sau femei fiind, și-au părăsit credința simplu de dragul lui Mufti-Pașa sau al lui Bartolomeu!

III. Parlamentul Înapoimergătorului Ioan dela Arad.

Acesta s'a început estan c'un pas înainte, și-n primele sale ședințe a espedat pe Opriș cu ramburză la Timișóra, ear' lumea ortodoxă din diecesa Aradului și satele învecinate, care nu-și putea esplica cum Opriș, acest Arie al credinței naționale române, a ajuns între sfinții Părinți sinodali, a început a resufla mai ușor.

Al doilea pas înainte l'a făcut sinodul din Arad cu resolvarea fără sgomot și culantă a agendelor sale. Fără sgomot, pentru-că, după despărțirea fondurilor comune, și

după-ce Drăguței i s'a dat ce e al Drăguței, fortunele sinodali, provocate în sinódele trecute pentru de a arunca Caranșebeseniilor nășip în ochi, au devenit cu totul de prisos. Culant, pentru-că Aradanii, în administrarea de bani publici sunt mari finanțieri, fac regulat un pas înainte și doi înapoi, ear' tăcerea-i ca mierea porcului din cucuruz.

De aceea, deși în sesiunea aceasta a sinodului aradan, mai multe socoteli de fundațiuni publice nu s'au putut bucura de uitarea constituțională printre degete, s'a rezervat cel puțin sinódelor viitoare dreptul de a se folosi de orbul găinei la darea de absolutorii.

C'un cuvânt, încât omul, din rapórturile ȋiarului Biserica și Scola, despre activitatea sinodului din Arad, se póte înțelepți, sau cu alte cuvinte, încât cele 7 ape se pot distinge de chisălița publicată în Biserica și Scóla, mie'mi vine a crede, că Înapoimergetorul Ioan, în cele bisericești merge înainte, și mai rămâne numai a se constata, dacă înapoimergetorul prelat și în cele lumești face progres?

D'ocamdată se lăsăm chestia deschisă. Asta din motivul, pentru-că însuși racul numai la aparință merge înapoi, el merge înainte, numai merge cu códa înainte. Las se vedem unde va ajunge Înapoimergetorul Ioan în cele lumești, și apoi se-i strigăm: Afară din Ballhaus!

Spre caracterizarea vieței nóstre constituționale, ori-care om nelovit cu leuca, trebue se constateze în general:

1. Că în archidiecesă domnește absoluta libertate constituțională: Ori-care face ce-i place, și cei chiemați a face ceva, nu fac nimica!

2. În eparchiile sufragane domnește libertatea biciului lui Căpitan Costache: Toți fac ce poruncește vládica după cel mai perfect calapod constituțional!

Epistola lui Bolond Miska către Calicul.

Budapestye, 28/5 1886.

Tisztelt „Kálik“ barátom!

Gye mult nu szkrisz-ám jo la tyinye nyics una kartye, ke vezi, jo foszt-ám tare foglalatos si nu avut-ám vreme ka sze szkrije jo la tyinye. Styfj tu, Kálik barátom, ke jo gye trí szeptemunye tot facse utazás, ka sze vizsgálujesz, care gyintre dászkálele si pópele vosztye mai binye styije pápá si kurjantaluf ungurestye, si sze dam noi la el „szorgalom-dij“, si la popa acsela sze dam noi vereş bráu la burik. Si foszt-ám, Kálik barátom, si vezut-ám si remász-ám ku mare meglepetés, ke pópele si dászkálele vosztye gyin márszinyele, ungye varmegyea lui Szatmár si ku varmegyea lui Bihar sze talalujesz, toczi szunt bunye „hazafi“. Si dám noi la totye dászkálele acsele „kutya-bőr“ gye nyemesie, si pe pópele vosztye gye akolo facsem noi la totye vlagyicse ka si la (Sza)bou gyin Számos-Gyerla.

Si zisz-ám jo la pópele vostye: kunostye Hora și Kloska? Si zisz-au: nu kunostye. Si intrebat-ám: da la Jancu? Și zisz-au: kunostye, ke gye o luna si zsumetatye la el kocsis bagat, si vinyit gye langa Szibij. Si tudakozlit-ám ungye jeszte Szibij? Si zisz-o la minye: in Argyeal. Da Argyealul? zisz-ám jo. In „Czará ungureaszka“ — popa o zisz.

Si zisz-ám jo: Binye!

Vezi, Kálik barátom, aicsea lokujesty bunye „hazafi“ si nu trebujesty la ei Argyeal si nu csetesty izgató ujságuri fara numa „Ellenzék“ si „Függetlenség“ si „Magyar-Állam“. Aşa binye!

Si mare kreszkut la mine fole gye bukurie, si nyálkos szucsit jo a mele bajusz, kind umblat-ám gyin pópa la pópa si nu aflat jo nyics un ujság drákorumunestyé, kare zicse, ke unguru bun gye máncse „paprikás“ si gye ijesztelujeaszka paszerile gyin kinyepa. Mai bunyi „hazafi“ szunt: Márkus Lajos, Szilágyi, Kirilla, Darabos, Mureşan, Pelle, Pap-Dán, Borlán, Bandics, Terdik, Csordás, Talpaş, Egri, Popovics, Drágoş..... ke-csi istye nyics una ujság rumunestyé nu are, ba si ku preutyászá tot vorobestyé in „állam-nyelv“ agyeka unguestyé. Aşa binye, ke aszta pament unguesztukj.

Si jo zisz fertátye: purtáczi popoi „Kálikul“, ke si el bun „hazafi“ si plácse la el si „paprikás“ si zsoka „csárdás“ ku pintyenyi.

Dake tu szkrije mie kártye, si jo szkrije la tyinye alta kártye si trimetye la tyinye „bajuszkenő“.

Csinszte la a teu boreasza Cocona Gurdulci si mulczy „hazafi“ mikuczí.

Czuku-tye jo la tyinye fráttye gye krucse, kum zicsi la rumunyeastyé:

Szerbusz !

Bolond Miska.

Chiuituri d'ale țărenilor la joc!

Sub călcâiul cismeii mele
 Șede dracul și-o muiere
 Și mă 'nvață a face rele.
 Și sub talpa cismeii mele
 Șede dracul cu puii
 Și mă 'nvață a chiui!

* * *

Dragă mi lelița 'naltă
 Că-mi dă gura peste pörtă,
 Dar lelița mitutea
 Sare gardul și-o proptea
 Și se fură de-mi dă gură!

* * *

Sub răchita ciungărată
 Şede baba supărată
 Cu fata nemăritată.
 Mărită-ţi babă fata,
 Că şi dracul s'a 'nsurat
 Şi ea nu s'a măritat.
 Mărita-o-aş fătul meu,
 N'are num'un lepedeu
 Şi-atâta l'a purecat.
 Până tot l'a sfărtecat.

* * *

Mă 'nsurai să-mi iau muiere,
 Luai mama mării mele,
 Când o vîd la foc şedînd
 Par'că vîd un urs gemînd;
 Când o vîd nepeptenată
 Par'că-i buha spăriată;
 Când o vîd cu capul gol
 Fug vacile prin ocol,
 Că gîndesc, că-i ciuma lor;
 Când o vîd în uşa şurii
 Par'că vîd mama pădurii,
 Stau să iau muchea săcurii
 S'o lovesc în ceriul gurii.

* * *

Joc de frică
 Pe nimică,
 Dar' pe cine mă sileşte
 Tună-l Dómnă şi-l trăsneşte!

* * *

Drăguţa mea cea dintâie
 Fac'o dracul căpătâie;

Şi pe cea de-a două oră
 Fac'o dracul pod la móră.

* * *

Du-te urît dela spate,
 C'oiu lucra şi a ta parte;
 Du-te urît d'ângă mine,
 C'oiu lucra şi pentru tine;
 Du-te urît dracului
 Nu sta proptă gardului,
 Şi gardului eşti urît,
 Că te vede, că eşti hâd.

* * *

Cât fu vara de frumósă
 Nu prinsei mîncău de cósă,
 Ci cotai umbra de grósă
 Şi pe mândra de frumósă.
 — Trece vara că o pâne,
 Vine earna ca un căne
 Eu trăiesc ca vai de mine!

* * *

Hop leliţă, lelişóră
 Ce ai lucrat astă vară?!
 Ai săpat şi-ai secerat
 De-o roche nu ţi-ai cotat,
 Câte frunđe pe răchită.
 Cu-atâtea folturi cărpită.

* * *

Uiuiu picior de căne
 Ce mi-a da mă-ta cu tine?
 „Da-ţi-o vacă şi-o junincă
 Şi-un ol de purtat palincă“.

* * *

Arđă-te focul om drag
De mână mă duci la iad.
— Ba eu nu te duc de mână,
Că tu vii de voie bună.

* * *

Na țucu-te vin și pește,
Că de gură nu-i nădejde,
Că veni altul cu plată
Și luară gura totă,
Dar' tu vii cu mâna golă
Du-te 'n draci să te omoră.

* * *

Cătu-i lungul și lumea
Nu-i drăguță ca a mea,
Să culcă 'n sfințit de sore
Și se scólă 'n prânđul mare.
Nici ochii nu și-i deschide,
Dă cu degetele 'n blide ;
Nici pe obraz nu se spală,
Până ce și cótă 'n olă,
Ce i-a pus mă-sa de-a sară,
Dă și cótă 'n olălar
Că dór 'i-a pus vr'un vėrzar.

* * *

Dómne bate rău se cade
Ceapsă scurtă și litio
La nevasta cât un toc ;

Ceapsă naltă huhuétă
La nevasta drimboétă !

* * *

Eu mă duc în crâșmă-a bea
Furca vine 'n urma mea ;
Eu m'ascund după părete
Cânele de fus mă vede.

* * *

Mândra mea care mă teme
M'ar pândi și n'are vreme :
Điua nu póte de lucru,
Colea sara-i plânge pruncu !

* * *

Luăți feciori seama bine,
Că și-a mea drăguță vine,
Pe la capétul șurii
Ca și buha pădurii.
— Du-te-acasă tu ciupósă
Și te lă să fi frumósă ;
Du-te-acasă tu ciutină
Și te lă și eară vină.

* * *

Eată mēi și-a mea drăguță
Că vine la dans desculță ;
O-aș lua și o-aș juca
Dar' mă tem, că oiū călca.
Și mi-oiū tăia clopu 'n două
Și i-oiū face cisme nouă.

Însuratul,

Când eram holteiū odată
Mă'n vêrtiam prin lumea tótă,
Mă'nturnam unde voiam
Și făceam tot, ce doriaam.

— Dar' s'a stîns acel noroc
Și-a perit, s'a depărtat;
Astăđi ca se stau pe loc,
Știți de ce? Sum însurat!

Când eram în holteiă
Scriam versuri pe hârtiă;...
Le-adresam cui îmi plăcea
Nime nu mă controla.

Dar' s'a stîns UCELJ NOROCAL University Library Cluj
Și-a perit, s'a depărtat:
Și cu versul stau în loc,
Știți de ce? Sum însurat!

Când eram singur pe lume
Făceam vorbe, făceam glume,
Strângeam mâni, furam sărut
Și trăgeam cu ochiul mult.

— Ađi s'a stîns acel noroc
Și-a perit, s'a depărtat:
Și cu ochiul stau în loc,
Știți de ce? Sum însurat!

O! dar' când eram eu june,
Să fi vėđut ambițiune!
Tot mereu mă frisuram.
Și nimica nu lucrăm.

— Ađi mă frisurește 'n loc
Eva mea, ce mi-am luat:
Și-mi descântă de noroc
Ca să știu că-s însurat!

Când dormiam somnu denópte
Auđiam în vis dulci șópte:
Șópte de đine frumoșe
Ce-mi mirídeau — rídeau voióse.

— Ađi s'a stîns acel noroc!...
Visu-mi este blăstemat; —
Par'că vėđ sbiciuri de foc
De când eu m'am însurat!

De când am și eu muiere
Nu mai beau nici vin, nici bere;
De când am și eu soțiă
Nu mai am nici o domniă.

A perit al meu noroc
Când trăiam traiu de magnat;
Cu domniă stau pe loc
Đeu așa, — că's însurat!

În loc de orgii frumoșe
Și petreceri voluptóse,
Aud plânsuri de copii
Ce-mi sbiară la căpėtâi.

Unde-i dragul meu noroc,
Unde-i balul minunat?
— Tóte-au ars, au ars în foc
Atunci, când m'am însurat!

Pân' eram june ce fală
 Mai purtam și câtă gală!
 Nu era cias și clipită
 Să nu mă uit în oglindă.
 Ați? Bată-l crucea noroc,
 Cum s'a stins, cum a sburat,
 Cărți, oglindă, teatru, joc,
 De când eu m'am însurat!!

Abia la anul frățioare,
 Mai privesc în mirătoare:
 Vai! într'ênsa nu știu cine,
 Stă uitându-se la mine!
 — E urît ca și un drac
 Cu părul ne peptănat; —
 Tot așa-l vëd, ce se fac
 De când eu m'am însurat.

Satirescul.

Urzică Scandalografescu.

În seculul nostru comunicațiunea atare progres a făcut, cum, în seculul trecut, un Sancho Pansa n'ar fi fost în stare a visa, și unui ministru de comunicațiune din Ungaria, în trei seculi următori nu i-ar fi plesnit prin dovleac. În seculul trecut, un vițal, până ajungea din București la Paris, devenia bou perfect desvoltat. Ați ori-care vițel, plecând

din București cătră Paris, pôte studia 3—4 ani în capitala Franciei și, punându-se pe calea ferată, în 48 de ore se pôte presenta publicului din București ca bou.

Cu deosebire în Europa și satele învecinate din America, căile ferate, preste nópte, se nasc. Cele mai mari depărtări, dispar până bați scuipatul în pălmi. Trenuri fulgere fulgeră dela un capăt al pământului până la locul, unde țigănului i-sa gătat pământul, și a sărit în ceealaltă lume, cu iuțala gândului, ba mai mult, cu iuțala executării dărilor restante în Ungaria. Focul ađi nu se mai teme de apă, cu puterea lui călătorim în vapórale lui Todorean preste și pe sub mare. Cu puterea telegrafului,*) din tóte părțile pământului locuite de Români, în câteva minute, se pôte îputa Românilor din Bucovina lipsa simțului de unitate națională și inclinarea spre Șvabism. Și dacă China și strada Macelarilor din Sibiu ar fi legate prin un telefon, totdeauna, când Exelenția Sa Metropolitul Miron ar promite împlinirea datorinței sale sau ar amenința cu măsuri extraordinare, ori-care Chinez i-ar putea striga: Minți Exellenție!

Cu alte cuvinte, în această lume putem fi mulțămiți cu desvoltarea comunicațiunei, deși această desvoltare nu se pôte ascrie ministrului nostru de comunicațiune.

De tot rău stăm însă, cu comunicațiunea între această lume și între lumea cealaltă. Până-când medicii 'și dau tótă silința spre a angaja pásageri pentru ceealaltă lume, popii, acești miniștri de comunicațiune, între lumea aceasta și ceealaltă, în loc să se îngrijască de mijlóce pentru înlesnirea comunicațiunei, îi pun pedeci.

De când Sfântul Ilie, în carul de foc tras de 4 cai, a părăsit această lume, și Mohamed călare pe măgar s'a

*) Nu a Telegrafului Român.

Nota culegătorului.

urcat cu tren separat catră ceriuri, istoria tace despre comunicațiunea între lumea aceasta și ceealaltă. Neci batăr atâta nu se știe, ce s'a ales din cei 4 cai dela căruța Sfântului Ilie, mai coborîtus'au pe pământ sau ba. Singur despre măgarul, pe care Mohamed a călătorit cătră ceriuri avem știrea pozitivă, că s'a reîntors pe pământ, și s'a ales de popă în comuna Dumbrava, luând numele: Popa Boțan!

De aceea nu-i neci o mirare, că murind dăunădi în comuna Dumbrava un țigan, care, după-ce 'și-a dat sufletul nu mai avea cu ce plăti cărașia din lumea aceasta până-n ceealaltă, popa Boțan n'a voit se'l îngrope. Opt zile a trebuit se zacă țiganul în cort pe scândură lată, și numai după-ce locuitorii din Dumbrava, ca se nu umble în veci ținându-se cu mâna de nas, au făcut o colectă și au asigurat popii Boțan cărașia, 'și-a înhămat acesta patrafirul și a dus pe Dada hăl mort, batăr că puția ca un hoit, în ceealaltă lume.

Acest cas mă face se cred, că Mohamed n'a plătit măgarului, pe care a călărit în ceriuri cărașia, și de aceea popa Boțan, cu drept cuvânt, nu s'a lăsat se'l încele ș'un țigan, ca se mai facă lunga călătorie cătră ceealaltă lume pe nimica. Copilul ars odată, nu-și mai bagă degetul în foc!

Cu tôte estea, eu, și dela un măgar, dacă a ajuns la rangul de popă, pretind, ca se aibă mai multă iubire cătră deapropetele său, decât popa Boțan cătră Dada hăl mōrt din Dumbrava. Un popă n'a fi dracului mai slab decât un hingher de câni, și hingherul de câni, dacă nu-și capetă dutca înainte, se mulțamește cu despăgubirea din pelea cânelui!

Casul țiganului mort îpuțit din Dumbrava, nefind unic în felul său, ar fi timpul, ca ómenimea să se cugete și la înlesnirea comunicațiunei între lumea aceasta și ceealaltă.

Videant consules, alias superiorii popii Boțan din Dumbrava! După principiile creștinismului, ș'un țigan mort are dreptul d'a pretinde dela superiorii popii Boțan, ca se plesnească pe acesta preste bot!

Popa Colac cu popă Pupăză.

Colac: Adevărat se fie sote că metropolitul vostru, cu toți episcopii, au plecat la Roma, ca se mute pe Papa la Blaj?

Pupăză: N'am neci o știre, dacă-i însă adevărat, atunci n'ar strica se plece și metropolitul vostru cu toți sufraganiū lui la Constantinopol, și se mute pe Patriarchul la Sibiu!

Colac: Noi s^ote s^untem autonomi, n'avem lipsă de Patriarch în Sibiiu. Pentru noi Patriarchul din Constantinopol n'are mai multă val^ore decât popa Mihu!

Pupăză: Ba p^ote și mai puțină, pentru-că, după cum sum eu informat, când cocoșul dela metropolia din Sibiiu e răgușit, cântă popa Mihu în locul lui nóptea — dar' vorba-i că, dacă Papa s'ar muta din Roma la Blaj și Patriarchul dela Constantinopol la Sibiiu, atunci Orientul s'ar apropia de Occident, și noi mai sigur am putea spera la o unitate confesională!

Colac: Vorbă se fie! Eu din contra mă tem, că dacă Vancea aduce pe Papa la Blaj, și aude apoi, că și Patriarchul din Constantinopol se mută la Sibiiu, voi cu Papă cu tot părăsiți Blajul, și cine știe în ce parte o luați!

Pupăză: Cătră Sibiiu sigur nu!

Colac: Veđi și tocmai la Sibiiu sau la București ați trebui voi se mergeți, dacă intenționați serios unitatea confesională!

Pupăză: La București am trimis pe Dr. Radu, ear' în Sibiiu însuși metropolitul vostru abate apa cătră móra sfintei Uniri!

Colac: A sfintei Neuniri, vrei tu se đici!

Pupăză: Îi đic cumu-ți place s^ote! — tu ai însă, multă dreptate, și istoria lui Ațanasie-Vlădica e dovada cea mai eclatantă cum Neunirea duce la Unire!

Colac: Veđi așa, ș'apoi Vancea umblă pe la Roma, nu vine la Sibiiu?

Pupăză: Nu-i lipsă! — La Sibiiu Tribuniștii ne pregătesc terenul — dar' eu trebuie se mă duc se'mi fac vecernia, adio!

Colac: Ductea-i cu Tribuniștii p'un an la Vacz!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Central Library Cluj

Însuși Dumnezeu-Fiul și-ar perde reputațiunea vestitei sale omnipotințe, dacă, sub promisiunea de a acoperi deficitul, ar primi portfoiul de ministru al finanțelor Ungariei; ba mai mult, ar risca o a doua spențurare pentru mântuirea Ovreilor, și Ungurii tot ar rămânea cu buzele umflate

* * *

Pentru ómeni, cari au avere d'un milion florini, nu mai e nici un merit a fi de omenie!

* * *

Mai bucuros ascult la un câne, când latră la lună, decât la mulți Sfinți Părinți, când apără cutare cauză în sinodul arhidiececan din Sibiu!

* * *

Cel ce a ȃis: „Preoții sînt sarea pămîntului“, sigur
n'a cunoscut pe popa din Stenia!

* * *

Un cap ca acela, din care a iesit faima, cã auctori-
tatea și vađa metropolitului Miron au aflat în sinodul ultim
recunoștință generală, ori-care măgar îl pôte purta cu trufie!

* * *

În Ungaria domnește cea mai absolută libertate de
pressă: Ori-cine pôte scrie ce-'i place, daca nu se teme
de temniță!

* * *

„Jur fix“ se numește acel grad de vreme lungă, care
răpește individualitatea damelor de simțul petrecerei!

* * *

Adevăratul poet se ascunde totdeauna după modestia
grandomaniei!

* * *

Omul cu credință de marimea unui grăunte de muștar
mută munții, dacã n'a studiat geografia!

* * *

Esperința ne învătă, cã femeile blonde sunt mai rele
decât cele cu păr negru, și de aceea bărbații, cari au
neveste rele cu păr negru, jură cã aceștea 'și-au văpsit părul!

* * *

Chiar și cofărițele, cari odiniórã silite își băteau gura
în tîrg, când cetesc cu cãtã abnegațiune Max Falk a lins
ceea-ce a scuipat, pot fi mândre pe tãria lor de caracter!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Ștreang se-ți crească din cânepa ce-o sameni!

* * *

Dascăl românesc, de confesiunea care-ți place se te faci, și după ce-ți vei fi dat cu elevii tăi examenul spre deplina mulțămire a lui Trefort ș'a celorlalți mai mari ai tăi, fόμεa se fete purcei în tine!

* * *

Iarbă cât cucutele se-ți crească-n curte, tótă lumea se-ți dică boule, ear' tu în deplina cunoștință, că lumea te-a cunoscut, se mori de fόμε!

* * *

De tagma preoțască se ai parte și, după-ce vlădica-ți va cânta: „Vrednic este“ barba ta se ajungă sôrtea barbei popii Platoș!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

V e d u v a

unui celibe, care, din propria experiență, se pricepe la creșterea copiilor, își oferă serviciile sale pentru asemenea ocupațiune.

A se adresa cătră:

Eudochia Flutur,
născută Lepore, în Gherla.

* * *

U n t i n e r,

de veche viță boerească, care a păpat o însemnată moștenire dela tată-so, alta dela o mătușă, ear' mai pe urmă dela doi unchi, primește ori-când învitări la asemenea pomeni.

A se întreba:

București,
strada ștregarilor Nr. 11.

* * *

O b a b ă,

în anii cei mai buni, cu multe cunoștințe locale și o vorbărie perfectă, despre care numai gurile rele pot cleveți, că a vorbit de cineva bine, primește învitări la jurfixurile

damelor din Braşov; eventual şi redigearea rubricii „Chestiuni bisericeşti“ din Tribuna.

Informaţiuni mai de-aprópe dá:

Gîcigîcítóreamea.

* * *

Patriotism maghiar

destilat şi fără miros de opincă se vinde cu preţuri moderate în:

Rafinăria

lui Moldovan Gergely din Cluj.

* * *

Zestrii de măritat,

ori-cât de bătrâne, chiar şi din galbini netăiaţi împrejur din timpurile lui Ipsylanti-Vodă, şi fete tinere, date pe de-asupra ca fuiorul popii, află totdeauna căutare, la:

Tinerimea română din Sibiu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Borş canonic,

şi linte vechiu-testamentară, cu mustaţe, provădute cu binecuvântarea arhierască, se vinde din mână liberă minus offerenti, la

Eforia seminarului teologic din Blaj.

* * *

Blojul,

în ediţie nouă, revădută de Babeş, şi cu binecuvântarea Înalt-Preasânţiei Sale a Archiepiscopului şi Metropolitului Dr. Miron Românul, se află sub tipar şi va eşi cât mai curênd în formatul „Bibliotecei poporului“ la

Institutul tipografic în Sibiu.

Naivitate copilărească.

Copila: Moșule, dascălul nostru ne-a spus, că omul are creier în cap, dar' tu ai bumbac!

Moșul: Pentru-ce, draga moșului?

Copila: Pentru-că bumbacul ți se vede prin ureche!

Hoțul rafinat.

Preotul: Cu ce obraz te încumeți dumniata a mă
îmbia c'un orologiu furat, îmbiel dumniata la acela, dela
care l'ai furat!

Hoțul: Tocma l'am îmbiat și nu'l vrea!

Preotul: Atunci ține'l dumniata!

Hoțul: Și n'o fi păcat părinte?

Preotul: Neci vorbă!

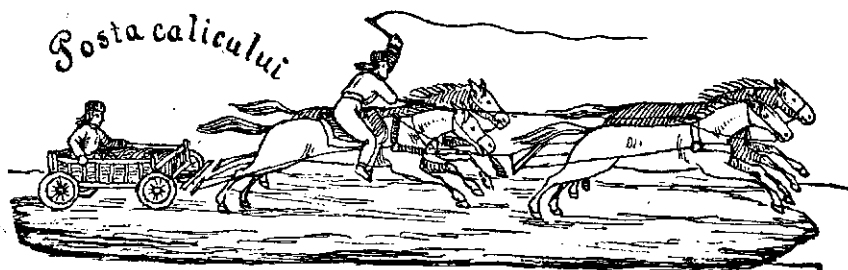
Hoțul: Atunci te rog și pentru cheiă!

In óra de religiune.

— »Ști tu Florico, că unui bărbat nu este iertat se țină două mueri, și pentru ce?

— »Pentru-că însuși biblia ȃice: Nime nu póte sluji la doi domni!

Înțeleptului Solomon: Nu-î de mine! Încearcă la Tribuna și, dacă-ți publică înțelepciunea, neci cei din strada Macelarilor nu o vor mai putea învinui, că predică proselitism pentru sfânta Unire. Eu, după-ce 'ți-am cetit sentințele înțelepciunii, am strigat cu strămoșul D-tale biblic: Tóte sânt deșertăciune!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

D-lui T. în D: Corespondințe nesubscrise de autor, chiar și dacă ni se trimit în epistole comitive, nu le considerăm.

Mai multor Domni: Așteptați răspuns separat. Tot ce e de interes comun se va folosi după puțină succesiv.

Calicogram.

Chendi, întrebat, dacă primește și administrațiunea protopopiatului vacant gr. cat. al Mediașului, a răspuns cu „da”, însă numai în mod provisoriu până la unirea confesională a Românilor din Austro-Ungaria.

Audiți!

Odată, adoua-ora și a treia-ora: Calicul se espedează d'odată și regulat tuturor abonenților și, dacă nu ajunge la adresă, atunci sau poștele poartă vina, sau fără vina poștelor ajunge pe mâni rojașandoriane. Reclamați și veți primi duplicate, triplăcate, dar' cu 4 cai Calicul nu umblă.

Ca și în trecut vom începe cu încassarea abonamentelor prin ramburză (postnachnahme, postautalvány) care după normele poștali face o diferență la preț de 20 cr. Abonenții din Bucovina se nu se sperie de ramburza ungurească, cuitanța e românească.

La repetite cereri, vom publica în numărul viitor prelegerea publică despre: „Iubileul de 25 de ani în taina a șesa și în prorocia lui A-B-C.“ — Acest număr se va trimite și neabonenților Calicului, dacă cererea lor se însoțește de 20 cr.

Administrațiunea Calicului.